

ABSTRACT

AN INVESTIGATION OF THE TEACHERS' USE OF CHINESE (L1) IN UNIVERSITY EFL CLASSROOMS

BAOXIA ZHONG

Payap University, Chiang Mai, May 2006

Thesis Supervisor: Dr. Jenjit Gasigijtamrong

Recently the role of L1 in EFL classrooms is a topic discussed in the TESOL field. However, there is not much research work on how an L1 is used by EFL teachers in their teaching practice. This study investigated the teachers' use of Chinese (L1), the frequency of their Chinese (L1) use, and the students' attitude towards the teachers' Chinese (L1) use in their EFL classrooms. A qualitative case study design was used to collect the data. The instruments of the study were classroom observation, stimulated recall, and interview. The subjects were two English teachers and 12 students in a university of Honghe Prefecture. The results of the analysis revealed that there were four similarities between the two teachers' Chinese use. First, both teachers did not stick to the English-only method. Second,

both teachers used of Chinese for the purposes of classroom management; they were reminding, simplification, and reinforcement. Third, both teachers employed translation as a mechanism to check students' comprehension. Fourth, both teachers considered time efficiency when they used Chinese. The teachers' understanding of the course objective, of their EFL classrooms, and of the diversities of their students' English proficiencies resulted in the similarities of the situations of Chinese (L1) use. However, the teachers' teaching strategies, the teaching content, their ability to self-monitor L1 use resulted in the different L1 use percentages and situations. The students' attitude towards the teachers' Chinese (L1) use was positive and in line with their expectation of the teachers' L1 use in their EFL classrooms.

The results of the study were likely to provide factual basis for the developing of a guideline to direct EFL teachers to use L1 in a principled, sensitive and reflective way.

บทคัดย่อ

การศึกษาการใช้ภาษาจีนของผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในระดับมหาวิทยาลัย

นางเบ้าเซี่ย จิ่ง

มหาวิทยาลัยพายัพ จ.เชียงใหม่ พฤษภาคม ๒๕๔๕

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ดร. เจนจิต กลกิจธำรง

บทบาทของภาษาที่ ๑ ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นเป็นหัวข้อที่
ได้รับการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในแวดวงของสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้พูดภาษาอื่น
อย่างไรก็ตามงานวิจัยในเรื่องนี้ยังมีไม่มากนัก วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาการใช้ภาษาจีนของครู
ในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ความถี่ของการใช้ภาษาจีน และทัศนคติของ
นักศึกษาต่อการใช้ภาษาจีนของครู งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบกรณีศึกษา เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล
ได้แก่ การสังเกต การระลึกถึงสถานการณ์ และการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูสอน
ภาษาอังกฤษ ๒ คนและนักศึกษาจำนวน ๑๒ คน จากมหาวิทยาลัยหงเหอ ฟรีเฟคเตอร์ในประเทศจีน
ผลการวิจัยพบที่มีความคล้ายคลึงกันของผู้สอนทั้งสองในแง่ของการใช้ภาษาที่หนึ่งในชั้นเรียน
ภาษาอังกฤษอยู่ ๔ ประการ คือ ๑) ไม่ได้ใช้ภาษาที่สองอย่างเดียว ๒) ใช้ภาษาจีนในการจัดการชั้น
เรียน ซึ่งได้แก่ใช้เพื่อ reminding simplification และ reinforcement ๓) ใช้ภาษาจีนเพื่อตรวจสอบ

ความเข้าใจของผู้เรียน ๔) เพื่อใช้เวลาอย่างเป็นประโยชน์ที่สุด ความเข้าใจของครูในเรื่องวัตถุประสงค์ของรายวิชา ลักษณะของชั้นเรียนและความหลากหลายของความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความคล้อยคลึงกันในการใช้ภาษาจีน ความแตกต่างในด้านกลวิธีการสอน เนื้อหาวิชา และความสามารถของครูในการควบคุมการใช้ภาษาที่ ๑ นั้นนำไปสู่ความแตกต่างในด้านสถานการณ์และความถี่ของการใช้ภาษาจีนของครูในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ส่วนทัศนคติของนักศึกษาต่อการใช้ภาษาจีนของครูนั้นพบว่า นักศึกษาคาดหวังว่าครูจะใช้ภาษาที่ ๑ ในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และนักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวกต่อการใช้ภาษาจีนของครู

ผลการศึกษาที่น่าจะเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในอันที่จะใช้ภาษาที่ ๑ ในแบบที่มีหลักการ เหตุผล และสะท้อนถึงความคิดอย่างครบถ้วน